

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 1. maj 2007
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2007-792-0369
Dok.: NIW40485

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 269, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. marts 2007 (alm. del).

Lene Espersen

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Besvarelse af spørgsmål nr. 269 af 28. marts 2007 fra Folketingets Retsudvalg (alm. del).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes redegøre for ministeriernes praksis vedrørende behandling og afgørelser om begæringer om aktindsigt i lyset af offentlighedslovens bestemmelse om, at myndighederne snarest skal afgøre, om en begæring om aktindsigt kan imødekommes.”

Svar:

1. Offentlighedslovens § 16, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”§ 16. Vedkommende myndighed afgør snarest, om en begæring kan imødekommes, og om den, der har fremsat begæringen, skal gøres bekendt med dokumenterne ved, at der gives adgang til gennemsyn på stedet, eller ved, at der udleveres en afskrift eller kopi.

Stk. 2. Er en begæring om aktindsigt ikke imødekommet eller afslået inden 10 dage efter, at den er modtaget af vedkommende myndighed, skal myndigheden underrette den begærende om grunden hertil samt om, hvornår en afgørelse kan forventes at foreligge.”

I bemærkningerne til forslaget til offentlighedslovens § 16, stk. 1 og 2, er bl.a. anført følgende (Folketingstidende 1985/86, tillæg A, sp. 233):

”Efter bestemmelsen i *stk. 1* skal sager om aktindsigt afgøres »snarest«. Denne ændring i forhold til formuleringen af den tilsvarende bestemmelse i den gældende offentlighedslovs § 8, stk. 2, tilsigter at fremhæve, at sager om aktindsigt skal behandles med særlig hurtighed.

...
Bestemmelsen i *stk. 2*, der er ny, er begrundet i et ønske om at sikre, at behandlingstiden for begæringer om aktindsigt ikke uden rimelig anledning trækker ud. Der er ikke indsat en absolut frist for sagsbehandlingens varighed i aktindsigtssager, men bestemmelsen om, at den begærende skal have en begrundet underretning i tilfælde, hvor aktindsigt ikke kan imødekommes inden for 10 dage, samt oplysning om, hvornår en afgørelse kan forventes at foreligge, må i sig selv forventes at bidrage til, at behandlingstiden ikke unødigt trækker ud.”

Som det fremgår af forarbejderne, er det med bestemmelsen i offentlighedslovens § 16, stk. 1, hvorefter vedkommende myndighed snarest skal træffe afgørelse i sager om aktindsigt, tilsigtet at understrege, at sager om aktindsigt skal behandles med særlig hurtighed.

Som det videre fremgår, er der i offentlighedslovens § 16, stk. 2, ikke indsat en absolut frist for sagsbehandlingen i sager om aktindsigt, men den begærende skal have en begrundet underretning, såfremt aktindsigt

ikke kan imødekommes inden for 10 dage, samt oplysning om, hvornår en afgørelse kan forventes at foreligge.

I forbindelse med forberedelsen af offentlighedsloven blev det i Offentlighedsudvalget overvejet, hvorvidt der i loven burde fastsættes egentlige (absolutte) frister for behandlingen af begæringer om aktindsigt. Offentlighedsudvalget fandt imidlertid ikke at kunne anbefale dette og anførte i den forbindelse bl.a. følgende, jf. Betænkning nr. 857/1978 om offentlighedslovens revision, side 331:

”En nærliggende udvej ville for en umiddelbar betragtning være at stille forslag om indførelse af egentlige sagsbehandlingsfrister i offentlighedsloven. Udvalget har dog ikke ment at kunne anbefale en sådan løsning. Dette skyldes først og fremmest, at loven også i fremtiden må forventes at give anledning til fortolknings- og anvendelsesspørgsmål af mere eller mindre kompliceret karakter, ligesom begæringer om aktindsigt også fortsat vil kunne nødvendiggøre principielle overvejelser, der forudsætter inddragelse af flere myndigheder eller andre udenforstående. En eventuel sagsbehandlingsfrist måtte derfor fastsættes så tilpas rummeligt, at den også kunne dække situationer af den nævnte art og ville dermed let komme til at virke mod sin hensigt. ...”

Der kan om offentlighedslovens § 16, stk. 1 og 2, herudover henvises til Vejledning om offentlighedsloven, pkt. 49, og John Vogter, Offentlighedsloven med kommentarer, 3. udgave (1998), side 278ff.

2. Justitsministeriet tilstræber at behandle begæringer om aktindsigt i overensstemmelse med reglerne i offentlighedslovens § 16, stk. 1 og 2.

For så vidt angår spørgsmålet om andre ministeriers praksis på området, herunder i hvor mange sager ministerierne afgør begæringer om aktindsigt inden 10 dage i forhold til antallet af sager, hvor dette ikke er tilfældet, bemærkes, at Justitsministeriet ikke er i besiddelse af oplysninger herom.

Justitsministeriet finder endvidere ikke grundlag for at søge indhentet oplysninger om de øvrige ministeriers praksis. En sådan indhentning af oplysninger og efterfølgende gennemgang og bearbejdning af oplysningerne må således forventes at være meget tids- og ressourcekrævende.

Det kan imidlertid oplyses, at det er Justitsministeriets generelle indtryk, at ministerierne bestræber sig på at efterleve reglen om en hurtig behandling og afgørelse af sager om aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 16, stk. 1 og 2.

Justitsministeriet skal i den forbindelse bemærke, at hvor begæring om aktindsigt fremsættes i et større antal sager eller i et omfattende materiale, vil behandlingen heraf i mange tilfælde kunne medføre en kortere eller længere udsættelse af afgørelsen om aktindsigt, herunder således at sagsbehandlingstiden overstiger 10 dage.

Det samme vil bl.a. kunne være tilfældet, hvor der må foretages høring af den, hvis interesser kan være til hinder for, at begæringen imødekommes, og hvor der opstår tvivlsomme fortolkningsspørgsmål, der kræver nærmere undersøgelse, herunder ved forelæggelse for en anden myndighed.

I tilfælde, hvor aktindsigt ikke kan imødekommes inden for 10 dage, skal myndigheden imidlertid under alle omstændigheder underrette den begærende om grunden hertil samt om, hvornår en afgørelse kan forventes at foreligge, jf. offentlighedslovens § 16, stk. 2.